

III Ca 692/17

III Cz 913/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 lutego 2017 roku w sprawie z powództwa P. R. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S. o zapłatę, Sąd Rejonowy w Brzezinach zasądził kwotę 2.072,80 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 2 lutego 2012 r. oraz kwotę 1.583 złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2017 r. Sąd Rejonowy sprostował oczywistą omyłkę pisarską w wyroku z dnia 27 lutego 2017 r. w ten sposób, że w miejsce błędnie wpisanej nazwy pozwanego (...) Spółka Akcyjna w S. wpisał (...) Spółka Akcyjna z siedziba w S..

Apelację od zaskarżonego wyroku wywiodła strona pozwana zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy tj.:

1. art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c. oraz art. 379 pkt. 2 k.p.c. poprzez nie odrzucenie pozwu w sprawie pomimo braku zdolności sądowej wskazanego w pozwie jako pozwanego (...) S.A. – art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, prowadzenie postępowania wobec podmiotu nie mającego zdolności sądowej i uznanie, że po stronie pozwanej nie zachodzi brak zdolności sądowej w sytuacji, gdy powód złożył pozew przeciwko (...) S.A. w S. po dacie przejęcia pozwanej spółki przez (...) S.A. w S., co nastąpiło z dniem 31 października 2014 r. i z którą to datą pozwana utraciła byt prawny;

2. art. 70 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię skutkującą uznaniem, że brak zdolności sądowej (...) S.A. w S. jest brakiem usuwalnym i może zostać usunięty poprzez wskazanie przez powoda (...) S.A. w S. jako strony pozwanej;

3. art. 819 § 2 k.c. oraz art. 442¹§ 1 k.c. poprzez nieuwzględnienie podniesionego zarzutu przedawnienia co do rozszerzonej części powództwa pomimo upływu trzyletniego terminu przedawnienia roszczenia, którego wysokość była znana Powodowi już na etapie wytaczania powództwa.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu I instancji zniesienie postępowania w sprawie oraz odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c.

Z ostrożności procesowej skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa ponad kwotę 1.501 złotych i zasądzenie kosztów procesu za I i II instancję według norm przepisanych.

Pozwany złożył również zażalenie na postanowienie z dnia 14 marca 2017 r. zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 350 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu z uwagi na to, że niedopuszczalne jest sprostowanie, gdy powód wskazał jako stronę pozwaną osobę nie mającą zdolności sądowej, uprzednie naruszenie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. przez nieodrzućenie pozwu pomimo braku zdolności sądowej wskazanego w sprawie Pozwanego, co powoduje nieważność postępowania zgodnie z art. 379 pkt 2 k.p.c., Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie przez Sąd odwoławczy zaskarżonego postanowienia i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego od Powoda na rzecz Pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie jest zasadna.

W pierwszej kolejności należy rozważyć zarzut naruszenia art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c., art. 379 pkt. 2 k.p.c. oraz art. 70 k.p.c. poprzez nie odrzucenie pozwu w sprawie pomimo braku zdolności sądowej wskazanego w pozwie jako pozwanego (...) S.A. bowiem po dacie przejęcia pozwanej spółki przez (...) S.A. w S., co nastąpiło z dniem 31 października 2014 r., pozwana utraciła byt prawny.

Zarzut ten jest chybiony. Przede wszystkim należy zgodzić się, że utrata bytu prawnego przez podmiot (...) S.A. w S. istotnie nastąpiła w dniu 31 października 2014 r. tj. w dniu dokonania wpisu w KRS uchwały z dnia 9 października 2014 r. podjętej w trybie art. 492 §1 ksh w zw. z art. 516 § 6 ksh, o połączeniu (...) S.A. w S. z (...) S.A. w S. przez przejście w drodze przeniesienia całego majątku (...) S.A. w S. (jako spółki przejmowanej) na (...) S.A. w S. (jako spółkę przejmującą). Nastąpiła zatem sukcesja generalna, na skutek której ogół praw i obowiązków spółki przejmowanej został przeniesiony na spółkę przejmującą. W tym zakresie stanowisko strony apelującej jest słuszne.

Jednakże składając w dniu 17 listopada 2014 r. pozew w niniejszej sprawie, powód dysponował wypisem z (...) S.A. w S. z dnia 12 listopada 2014 r., w którym nie było jakiegokolwiek wzmianki o zmianach w statusie tejże spółki, co więcej w aktach znajduje się pismo z dnia 26 stycznia 2015 r. (k-132) (...) S.A. w S. skierowane do poszkodowanego w sprawie likwidacji szkody. Uwagi te zostały poczynione w tym celu, aby wskazać, że formalistyczne podejście pozwanego do pozwu złożonego w niniejszej sprawie oraz zarzut apelacji oparty na art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c., tj. braku zdolności sądowej pozwanego (...) S.A. w S., jest niezasadny, bowiem w dalszym toku procedowania powód wskazał jako stronę pozwaną (...) Towarzystwo (...) w S., a już w odpowiedzi na pozew po podniesieniu zarzutu braku zdolności sądowej (...) S.A. w S., (...) S.A. w S. wdało się merytorycznie w spór.

Należy w tym miejscu również zwrócić uwagę na bardzo swobodne podejście do pojęcia firmy spółki prezentowane w niniejszej sprawie zarówno przez strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, jak również Sąd I instancji. Sposób rozumienia pojęcia „firma” określają przepisy Kodeksu cywilnego (art. 43² i nast. k.c.). Prawidłowe określenie firmy pozwala na zidentyfikowanie podmiotu występującego w obrocie prawnym. Zgodnie z przedłożonym do akt sprawy wypisem z KRS (...) firma pozwanego brzmi (...) Spółka Akcyjna. Postanowieniem z dnia 26 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy zawiesił postępowanie w sprawie i podjął je z udziałem (...) Spółki Akcyjnej w S. i jest to jedyne miejsce, gdzie wskazano prawidłową firmę strony pozwanej. W protokołach rozpraw, które następnie były przeprowadzane jako strona pozwana jest wskazywane (...) S.A. w S.. (k-228, 241, 201)

Ostatecznie wyrok w niniejszej sprawie zapadł również przeciwko (...) S.A. w S.. Zaskarżonym postanowieniem z dnia 14 marca 2017 r. Sąd usiłował naprawić błąd prostując omyłkę w ten sposób, że każdorazowo w miejsce błędnie wpisanej nazwy pozwanego nakazał wpisać „(...) Towarzystwo (...) z siedzibą w S.”. Podmiot taki nie występuje w sprawie jako strona pozwana, prawdopodobnie nie funkcjonuje również na rynku ubezpieczeniowym.

W dniu 29 marca 2017 r. podmiot o nazwie (...) S.A. z siedzibą w S. złożył zażalenie na to postanowienie, które Sąd Okręgowy odrzucił w punkcie 2. wyroku, bowiem pochodziło od podmiotu, który nie był stroną niniejszego procesu. (art. 370 kpc) Natomiast z urzędu sprostował na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. oczywistą omyłkę pisarską w zaskarżonym postanowieniu wpisując prawidłowo jako stronę pozwaną (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S.”

Przechodząc do merytorycznych zarzutów apelacji naruszenia art. 819 § 2 k.c. oraz art. 442¹ § 1 k.c. poprzez nieuwzględnienie podniesionego zarzutu przedawnienia co do rozszerzonej części powództwa pomimo upływu trzyletniego terminu przedawnienia roszczenia, którego wysokość była znana Powodowi już na etapie wytaczania powództwa, należy stwierdzić, że nie są one zasadne.

Szkoda z dnia 24 grudnia 2011 r. została zgłoszona pozwanemu najpóźniej w dniu 2 stycznia 2012 r. (protokół szkody k-15) Pozwany zlikwidował szkodę i zaproponował powodowi kwotę 1945,53 zł. Pismem z dnia 24 września 2014 r. powód zakwestionował wysokość odszkodowania wnosząc o wypłatę dodatkowo kwoty 2797,74 zł. (pismo k- 26)

Zgodnie z art. 817 § 1 i 2 k.c. i doprecyzowującym go art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie, a w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa powyżej, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia

zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. Jak wskazuje się w doktrynie, powyższy przepis ma charakter bezwzględny, wyrażający się w tym, że wymagalność świadczenia zakładu ubezpieczeń nie jest uzależniona od wyjaśnienia okoliczności sprawy lub faktycznej możliwości ich wyjaśnienia.

Skoro zatem powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi, jego obowiązkiem było dokonanie prawidłowego oszacowania jej wysokości i wypłata odszkodowania w prawidłowej wysokości. Zatem rozszerzenie powództwa w toku niniejszego sporu nie może być ocenione jako przedawnione, skoro już we wrześniu 2014 r. powód kwestionował wysokość przyznanego odszkodowania i wskazał kwotę dalszego odszkodowania mieszczącą się w granicach dochodzonych w niniejszej sprawie.

Wyrok, który zapadł w niniejszej sprawie nie narusza zatem przepisu wskazanego w apelacji tj. art. 442¹ § 1 kc, zaś przepis art. 819 § 2 kc został uchylony.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 k.p.c.